

תת"ע 1535/09/18 - מדינת ישראל נגד זהבה מלכה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1535-09-18 מדינת ישראל נ' זהבה מלכה
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זהבה מלכה

הנאשמת

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

הנני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 03/06/18 בשעה 08:48, נהגה ברכבה בכביש הכניסה לאזור תעשייה עכו דרומי וקיפחה זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך בכך שעקפה מימין שיירת כלי רכב שנעו ישר בשני נתיבים ולפני אי תנועה בנוי, סתה הנאשמת שמאלה לנתיב הימני והמשיכה ישר, וזאת בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות"). הנאשמת כפרה במיוחס לה.

3. דין והכרעה:

ככלל, הציגה המאשימה גרסה שנשענה על עמדת השוטר רס"ב ולדימיר קצמן עורך הדו"ח (ת/1) (להלן: "השוטר"). לפיה, השוטר עמד בתחנת האוטובוס בכביש הכניסה הנ"ל ובעת שהיה פקק תנועה במקום, הבחין בנאשמת מגיעה עם רכבה מכיוון עין המפרץ, ועוקפת את כל השיירה מימין על נתיב ההשתלבות, ולפני אי התנועה סוטה שמאלה לנתיב הימני וממשיכה ישר, ובכך קיפחה זכות וביצעה את העבירה. השוטר אף שרטט תרשים המדמה את מקום האירוע (ת/2).

יחד עם זאת, התרשמתי כי גרסת המאשימה לוקה בחסר, שכן הן בדו"ח הפעולה של השוטר והן בעדותו, לא

תיאר הוא באופן ספציפי את מי קיפחה הנאשמת בנהיגתה וסטייתה שמאלה לנתיב הימני. השוטר הסתפק בתיאור כללי בלבד כי הנאשמת סתה שמאלה לאחר עקיפה ובכך קיפחה זכות וביצעה עבירה.

לעניין זה, הרי שלא כל נהג אשר מנסה להשתלב בתנועה ייחשב באופן אוטומטי למקפח זכות, אלא יראו אותו ככזה רק אם השתלבותו אינה מתאפשרת באופן טבעי והוא עושה זאת תוך שהוא מקפח זכותו של נהג רכב אחר ומונע ממנו את המשך נסיעה הטבעית באותו נתיב. לכן, מאחר ולא ברור את זכותו של מי קיפחה הנאשמת, לא ניתן לקבל את גרסת המאשימה הנשענת על עמדת השוטר בלבד.

מה עוד, כי גרסת הנאשמת, כעולה מתגובתה בדו"ח ומעדותה, הגיעה לידי גרסה מגובשת והגיונית, ולפיה עמדת השוטר אינה נכונה שכן היא לא ביצעה את העקיפה אותה ציין השוטר אלא היתה בנסיעה מאזור תעשיה עכו והצליחה להשתלב שמאלה בעת שהיה פקוק יחד עם רכב נוסף שהיה לפניה, וזאת בזכות מרווח בין המכוניות בנתיב הימני שאיפשר זאת באותו רגע. לאחר מכן, נעצרו היא והרכב הנוסף ע"י השוטר.

משכך, לא ניתן לשלול גרסה זו של הנאשמת, שכן השוטר התוודה בעדותו כי רק בהנחה שנהג לא יכול להשלים את סטייתו שמאלה והמשיך בנתיב הימני, אז עליו להיכנס לאזור התעשיה ולהסתובב בכיכר. דהיינו, מאחר והצליחה כגרסתה הנאשמת להשתלב בנתיב הימני, הרי שלא ניתן לקבוע כי ביצעה עבירה וקיפחה את זכותו של אחר בנתיב הימני ברגע ההשתלבות.

4. סיכום של דבר:

לפיכך, ומאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, במיוחד בהסתמכה על עדות יחידה, יכול כי הנאשמת אכן לא קיפחה זכותו של אחר בעת השתלבותה בנתיב הימני, ועל כן הגעתי למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני רעותה ויש מקום במקרה דנן לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק מהכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תש"פ, 08 יוני 2020, בהיעדר הצדדים

ניתנה היום, ט"ז סיוון תש"פ, 08 יוני 2020, במעמד הצדדים

חתימה